

DEN BORTKOMNE SÆUEN

Lukas 15.3-7

Jesus fortalte lignelser så kloke,
som bilder fra hverdagen i hans epoke.
Hver bar på en mening, verdifull og stor –
en skjult skatt i Guds eget ord.

La meg fortelle noe Jesus sa en gang
om en gjeter, en god og trofast mann.

Han hadde en flokk, ja, hundre små,
med ull og krøller fra topp til tå.

Han kjente dem alle, de kjente hans røst,
de fulgte ham gjerne fra vår til høst.

Men - ett lite lam, ganske så distré,
fikk en dag en litt vill idé.

“Jeg går en tur, litt ned i lia,
kanskje finnes noe kulere på andre sida!”

Så vips, flokken var borte! Lammet var alene!
Det frøs og skalv i kveldens mørke scene.

Mens gjeteren telte, og ropte i sjokk:
“Kun 99 i min elskede flokk!
Jeg må finne den ene og det veldig fort!”

Han klatret i fjell og krysset en bekk,
han ropte av hjerte, han snudde hver hekk.

Plutselig hørte han en lyd så kjent:
“Der er mitt lam jeg aldri ville glemte.”

Han løftet det opp med smil og ro,
og holdt det tett og pustet lettet ut: “Phjo.”

“Mitt elskede lam er funnet!
Å miste deg for alltid hadde jeg aldri, aldri kunnet.”

Lignelsen brukte Jesus for å si
At hver eneste en har usigelig verdi.
Han er vår hyrde, hans kjærlighet er sann,
Han kjenner oss alle - hvert eneste lam.

